

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Yahya Kemal Taş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adına Hiç Şiir Yazılmamış Bir Kadın Hikâyesi

Öyle öğrenmiş öyle bellemiş yaşamayı
On beşinde sattıkları
Kocasını,
Hep böyle görmüş büyüklerinden
Kadın dövme
Eve geç ve sarhoş gelmeyi

Ağzında hep aynı koku
Her gün kavga her gün korku
Durmadan dövüyordu onu

Her gece yarısı
Yapmak için bir çocuk
Dayak sonrası keyif saati
Mutlulukla mutsuzluk arası
Ağzındaydı sigarası
Her gün yerken dayağını
Öğrendi gebe kaldığını

Çok geçmemişti zaman
Anlamadı ne olduğunu
Düşürmüştü çocuğunu
Tohum kadar minik yavru
Filize durmuş iken
Dayak kurbanı olmuştu

O çocuk düşürdü
Kocasını onu dövdü
Dölüne sahip çıkmadı diye
Suçlu yine kadın oldu

Dolunca "erkek" kocası
Boşalmaya koşardı
İlla tutturacaktı bir çocuk
İlla ki de erkek olacaktı
Yoksa üzerine kanlı canlı
Dölüne sahip çıkacak bir kuma getirecekti

O çocuk düşürdü
Kocasını onu dövdü...

Karşı koymak isterdi her zaman
Koyamazdı,
Türkü söylerdi,
Türkü söylerdi ağıt söyler gibi
Nefretini, öfkesini
Alırdı türkülerden öcünü
Türkülerin her sözcüğünü
Fırlatılmış
Birer kurşun gibi görürdü
Ne kadar söylerse türkü
O kadar kurşun gider sanıyordu

Ona neden ağıt söylediđini sordular
O türkü söylediđini söylerdi
Hayır, ‘sen ağıt söylüyorsun durmadan’
Derlerdi
O türkü söylerdi

Ama yinede
Erkeđini sevmek istedi
Sevmeyi çok istedi
Ellerine dokunmayı istedi
Gözlerine bakmayı istedi
Seni seviyorum demeyi istedi

Sevmek yaşamak kadar  nemlimidir?
Yoksa yaşam bu mudur?

(Katkılarından dolayı sevgili Saadet  n'e teşekkürler)

Yahya Kemal Taş/16 Ocak 2003/Adana

Yahya Kemal Taş

Ağlar Mezopotamya

Bütün sesler susar, taş kesilir mavi renkli zaman
Yavaş yavaş söner bulutlar
Kızarmış yüzleriyle utanır yıldızlar
Oturmuş hesap yapar
Körüklerken cehennem ateşini
Savaşa susamış tanrılar

Kaç tabut düşer toprağa bilinmez
Karanlıkta çoğalan ölümler bitmez

Kusar toprak binlerce yıllık acılarını
Seyreder korkularıyla yalnız bir gökyüzü
Ve yakılıp yıkılırken
Yanaklarında donuk bir damla
Ağlar Mezopotamya

Düşer tetikler ölüm kusucularından
Düşer sokaklarına
Bir çocuğun mavi gözleri
Son çırpınışlarına takılır gülümsemeleri

Bir kadın bekler
Ölüm aralığına bıraktığı siyah gözleriyle
Orman sessizliğinde yaktığı ağıtla bekler

Can çekişen bedenleri sokaklarda unutulmuş
Bir yangın yeri
Yıkıntılar içinde bir çığlık
Babil'in asma bahçeleri
Bulanmış binyıldır tomurcuklarına ölü külleri
Şimdi saçları başucunda dağınık
Karanlık bir dünya
Çocuksu tebessümlerinde soluk
Bir yalnızlıktır Mezopotamya

Yağmalanmış kentlerde dolaşır
Kan emiciler...
Kim bilir kaç kavim yok ettiler

Ürkek bakışlar savrulur
Kanlı ırmaklara
Oyar gözlerini köpek dişli balıklar
Düşer mermiler
Kırmızı mor rengi düşer
Salınarak gezinir soğuk ölümler
Sarı şafaklar karanlık kokuyor
Karanlık ölüm kokuyor

Al götür beni buralardan
Soy beni çırılçıplak
Beni yık, beni yak, beni at
Bir yanım Dicle

Bir yanım Fırat
Ve
Yalnız başına gezen sularıma vuran kanla
Acı doluyum
Ben Mezopotamya

Yahya Kemal Taş 08/Mart/2006 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Ah Akdeniz Yaz Geldi

O dupduru yüreğini, yılların
Unutulmuş sularına bırakıp
Yaz başıydı gittiğin (öyleydi değil mi?)

Yaz geldi sen yoksun ve Akdeniz'de yok
Hatırladığım dalgalar
Ansızın silip gitmişti,
Deniz kıyısında kumsala yazdığım ismini

Boşuna beklemişim yarısını yüreğimin
Ay ışığı mavisinde bunca zaman
Yavaş yavaş çıplak bir gecede ağlıyordu
Yalnız bir haziran

Köleliğe dönüşmüş bir özlem bendeki
Sevişirdik seninle
Böyle gecelerde, iki kudurmuş gibi
Aç yüreğini tutuşturacağım düşlerimi

Ve sana inat tutuşturduğum düşler hep gerçeküstü
İşte bir kadeh daha koydum masaya
Çekiyorum kafayı her akşamüstü
Anason bulanmış düşlerdi düşen kaldırdığım yerden
Sanki arzu dolu bedeninin geçmiş üstümden

Ağaçtan gemilere tayfa olmalıyım bu akşam
Serin sularında vurulmadan düşlerim

Geceliğin şuracıkta, getireyim
Bir yalnızlığa binip gideyim

Solar lacivertlerde bir deniz
Susar katran karası geceler
Yufka yürekli bir ölüm susar
Ey kutsal kitapların melekleri nerdesiniz
Nerdesin Ah Akdeniz
Hadi gel
Belki yeni bir şeyler bulurduk geçmişle ilgili ikimiz

Yahya Kemal Taş 07.Mayıs.2006 Akdeniz

Yahya Kemal Taş

Ah... Aşklar

Kulaç attım ıssızlığa
Derinlerdeyim yine
Dolanır sevdalar ağır aksak
Ruhum bildiği gibi tutsak
Alıp başımı gidemem
Çıkmıyor artık sokaklar
Peşisıra gelir yalnızlıklar
Bir başka tutar beni yakamozlar
Dinermi bilmem beklerim
Üstümde eğreti duran
Sağnak aşklar,
Kahr biriktirken
Hep sığınmak isterim
Memelerin duldalarına
Tatlı bir huzur eser
Ayaklarımı yerden keser
Asılı kalırım

Yahya Kemal Taş 29.Nisan 2005,İstanbul

Yahya Kemal Taş

Akdeniz'de aşk ve düş

Körpe mavi sabahlarda
Akşamdan kalma,
Balıkçı baskını yer yüreğim
Medcezirler dolarken içime
Aklımda sevda,
Ah... Sevda, umutlarımda
Mavi Akdeniz sabahlarında
Bedenim ağır aksak
Ve ben sana tutsak
Mahmurum
Yorgun bir rüzgâr olurum
Mor çiçekler kokarım
Nemli yosundur,
Ve çıplaktır tuzlu tenim
Cebimde çakıl taşları
Boynumda balık ağları
Usulca girerim pencereden
Açma gözlerini ne olur
Düşlerine dalayım
Ben Akdenizliyim
Lacivert yelkenlerle örteyim
Hasret dolu çıplak bedenini
Sessiz özlem senfonileri çalayım kulaklarına
Valslar yapalım
Islak güvertesinde, mavi korsanların
Sahil boylarında
Yüzükoyun yalnızlığıma inat
Kıskansın ikimizi balıkçı kuşları
Uyanırken kollarımda
Sana dolanayım
Aşkın yaksın bedenimi
Dolarken avuçlarıma kum taneleri..

Yahya Kemal Taş 01.Eylül.2005 /Karataş/ADANA

Yahya Kemal Taş

Akşamüstü rüzgârları

Akşamüstü rüzgârları
Uğulduyor,
Akşamüstü hüzün trenleri
Gidiyor,
Sanki..
Bir çok şeyi düşünsen,
Çok şey bilsen neki!
Düşünebileceğin
Bir sevdiğin yoksa,

Yoksa;
Bir sevdiğin
Neye yarar
Akşamüstü rüzgarlarının
Tatlı esintisi,
Oysa....
Okşar saçlarımı
Dolanıp dururken
Kapkaç hızında sevdalar
Dolanır ayaklarına yalnızlık...

Sessiz, sessiz
Ardımda bırakırken
Akşamüstü rüzgarları
Yalayıp geçiyor
Yüregimin
Pörsümüş yelkenlerini
Bıçak sırtında bir yaşam
Sensiz,
Bunca yıl
Kırılğan sevdam,
Un ufak olur
İçim,
Sen'ki
Tut avuç içlerini altına
Kanıyor ağıtlı
Yüregim.....

Yahya Kemal Taş 29/Haziran/2005 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Alın Beni

Mavi bir gecenin sesizliğinde
Bir yürek ağlıyor..
Çıplak bir çocuk,
Yitik sevdaların avuntularıyla yalnız....
Bilinmeyen sokaklardayım,
Ölümler,gri ve siyah.
Yitip gidiyorum,
Çılgınlıklarımı ardında bırakarak mavinin
Tebessümler unutulmuş, pas tutan yüreklerde
Tükenirken,
Umutlar paramparça, alın beni.

Yahya Kemal Taş 23.mayıs 2003 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Anılar (I)

Yüreğimde; çıplaklığı ürkek
Teninin hasreti,
Boğazlanır, geçmiş zaman sevişmeleri
Dökülür
Dağınık yatağıma
Kan revan içinde şehveti
Dökülür
Kendini saklayan korku düşleri

Belki uzaklarda kalmış
Aşklarım, kadınlarım
Ve
Kurşunlanmış hayallerim
Kaf dağının ardına (düş) er
Toplayamam

Yüzüme gülerken acımasız
Ve
Yalandan hüznler biriktiren
Bu şehri
Bu kenti vurmali,
Vurmali sokaklarından
Vurmali kaldırımlardaki ayak izlerini

Küçücük ellerin dokunurdu
Uçurumlarıma
Çıplak bedeninde gezinirken
Renkli arzular sıcak
Şimdi
Uzak,
Kopmuş,
Salınan uçurtmalara
Dokunamam

Yaşlı bir nehir, yatağında yüreğim
Takılır kıyılarına (düş) erim

Sende karıştın bu kentin
Sokaklarına
Sıralanır karşı durduğun
Aşklar
Çullanır üstüne
İhanetler
Ağlar şimdi kuytu bir yalnızlığa anılar

Yahya Kemal Taş/14.Mayıs.2004 /İstanbul

Yahya Kemal Taş

Anılar...(II)

Şimdi biriktirdiğim yorgun geçmişim yarım kalmış o an.
Ölmüş saatleri karşılıyordu kör bir zaman
Şakağıma kene gibi yapışmıştı aşağılık bir intihar
Yaşadıklarımın yıkıldığıdır o an
Can çekişmelerime omuz silkmıştin
Hatırla
Zifiri bir geceden geliyordu gidişin
Kayan bir yıldız gibi
Gidip bir daha dönmeyişin.

Akıyor uçurumlara bir örümceğin kanı
Şarabın koyulanmış tadında
Çalıyor kemanlar bir sonbahar sonatı
Yalnız ve öksüz bırakıp
Kıyametler ortasında gitmiştin
Bir cehennem düşmüştü üstüme
Nabız atışlarım tetiklemişti bilmem kaç şiddetinde depremlerimi
Ve yaşıyor olma serüveni için ihanete uğrattığım ruhlarım
Acı ve öfke taşırdı bilmediğim yerlere
Hırçın bir bebeği sakinleştirirken boş yere beklerdim

Uzaklarda kalan parçalanmış şarkıların kimsesizliği
Hayatın özgür ve onurlu kavgası
Ve kavgalarında yorgun sokaklar
Ve bir emeğin mavi yalnızlığında
Günbatımı sevişmelerimizin hoyrat sesleri
Çıplaklığın
Ve etinin inlemeleri
Yeni doğmuş bir çocuğun cılız ağlayışıdır
Bende kalan

Kanatır cam kırığı yakamozları
Deniz kokan ellerinde meltem esintisi donuk
Esmer dokunuşların bin yıllık serüveni
Yarım kalmış bir devrin yıkıntılarında ezik
Ve bir azizenin günah çıkarışlarıydı ömrün

Elimde bir aşkın son sayfası,
Kurşunlanmış son dizeleri
Kanatırken,
Dağınık düşlerimde kınalanmış
Şoyunmuşluğun silueti
İnce bir düş,
Süzülmüş ayın gölgesinde bakakaldığım

Lacivert okyanuslara saldım sıcak terimi
Geçmiş yüzyıllarda,
Bir balık kemirir geceyi ıslak çıplaklığında yalnızlıkların
Kaya dibine sinmiş ejderhalar
Ağızları kuduz köpek dişi
Bekler pusuda bekler
Kanatmak için vurgun yemiş tenimi

Serin bir suydu mavilik sanırdım
Mavi bir sarhoşluğa kanmışım

Şimdi büyük bir uygarlığın çöplüğünde kaybolan şehirler gibi
Kazıldıkça yaşıyor anılar
Yaşıyor kirlenmemiş ne varsa perdesini açık bırakarak
Dökümünü yaparak biriktirdiğim hatalarım
Ruhuma yapışıp kalan kum taneleridir korkularım
Sana ait kundaklanmış bir gülüş
Bu gülüşün cesedine sarılır anılarım

Ve ben
Gücsüz bir çocuk gibi
Başımı eğip ağlarım

Yahya Kemal Taş 14 Şubat 2006/İzmir

Yahya Kemal Taş

Avucumun içinden kayıp gideceksin

Yüreğimden,
Kör bir kurşun patlarken sabaha,
Gecenin solduğu saatlerdeyim
Gideceğin geliyor aklıma
Darmadağın olmuş duygularım
Pus ve kül
Siyaha gömülür
Bu ömür
Soğuk mermerlere
Gözyaşlarım dökülür.

Hayallerim parça parça
Kül rengi ince bir yağmur yağar
Anılarıma
Bir renk çığlığıydı gençliğim
Susmuş çocuklar,
Gülümsüyor ihanetlere
Bu sayısız kaçış ve isyanlara
Bu sayısız pişmanlık acısına.
Kör bir uyku kıvrılmış
Sokulurken bedenime
Bir daha nasıl güleceğim
Aklıma gelince çekip gideceğin

Uslanmaz bir sevdadır
Yaşıyor,
Görünmez yolculuklarda
Yüreğim.
Kızıl bir deniz, ayaklarımın altında
Mavi uçurumlar,
Yorgun mu yorgun
Gün batımları
İhlamur ağaçları, begonyalar
Artık yoklar
Umut toplayan çocuklar
Ve açmıyor çiçekler
Biraz suskun biraz dik başlı
Alacakaranlıktır gözlerin
Biliyorum hoşça kal deyip
Avucumun içinden kayıp gideceksin

Yahya Kemal Taş/01.Şubat.2006 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Bekleyiş...

Puslu bir yağmur yağıyor kentin üstüne
Kalabalıklar geçiyor yorgun
Pusa bulanmış
Bir kuşun ıslanmış yüreği
Titrek kanatlarıyla
Pencerem delik deşik
Üşüyorum...

Çıplak,
Ayazda kalmış gecenin teni.
Kanı çekilmiş çılgın sevişmelerin
Donmuş yatağında,
Gök kuşağının yarım kalan izleri
Kanayan yaralarım basıyorum şiirimin dizelerini

Çoğalıyor içimde kesik başlı karanlık
Bir çılgılık,
Bir yarasa çarpıyor rüyalarım
Nereye baksam bir korku tüneli
Çocukluğum,
Bu beden benim değil

Şimdi bir falcının avuç içlerinde yaşıyor yalnızlığım
Çingene dilenmeleri bekleyişim
Sende bıraktığım köleliğim
En derin uykusunda
Kim bilir
Kaç yerinden bıçaklanıyor

Sokakları aralık bıraktım düşlerimde
Kapı girişinde kulağım,
Bekler avuntularım içi boş sessizce
Çözülür belki
Mühürleyip bıraktığın
Gönlümün orta yerinde yüreğin

Belki boş bir bekleyişti bu
Belki terk edecektin beni
Renkleri karışık bırakarak
Ve çıplak.
Belki yağmıyordu puslu bir yağmur
Örtülü bu kentin pencereleri

Belki yoktu üşüyen gecelerde çılgın sevişmeler
Yoktu falcıların yaşanan elleri
Boşunaydı çingene dilenmeleri

Yahya Kemal Taş 10.şubat 2006/Adana

Yahya Kemal Taş

Bırakma Kendini

Bırakma kendini tükenen arzuların girdaplarına,
Arkanda bıraktığın keşke'ler in ince sızısına,
Takılıp giderken ıssız gecelerde sokak lambalarına,
Bırakma kendini apansız kapkaçlara,

Hoyrat bakışlar; yıkamasın seni gözyaşlarıyla
Korkutmasın seni dipsiz kuyulardaki inilti
Gölgeler, çıkmaz sokaklar, içindeki labirentler,
Bırakma kendini yıldız kaymalarına.

Yıkacağım de saltanatını karabasanların
Şarıl ucunda yaşadığın hayatın en demlerini.
İmbiklerden süzülen özüdür hayatın özgürlük
Bir anka kuşu ol en sevgi rüzgarlara.....

Yahya Kemal Taş 18 Haziran 2003 istanbul

Yahya Kemal Taş

Bırdktım her durakta sevdalarını

Unutulmaz bir sevgili
Daha bırakacağım
Yaşanmamış,
Hüzünleriyle veda etmeden,
Her durakta bıraktığım,
Sevdalar gibi
Gizli gizli terk edeceğim
Yürek burkulmalarıyla
Ne kadar sevdiğimi bilmeden
Yaşayacağım
Sevda kalıntılarıyla,
Zaten yoktu sevgililer,
Güneşe giden bulutlar gibi
Gelip geçerken göremediğimiz,
Sevdalar, yağacak
Zannetme şehirlere artakalan
Bir serüven daha bitecek
Yaşanmamışlıklarıyla
Bir daha gelmeyecek,
Her durakta bıraktığım sevdalar
Başka sevdalar yüreğimde
Başka şehirler, başka sokaklar
Başka sevda yüklü bulutlar bekleyeceğim
Sevda yüklü kervanlar gibi,

Yahya Kemal Taş 05.haziran 2003 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Bir Gece, Bir Kadın, Bir Adam

Saat gece yarısını anason geçiyor,
Bir kadın, bir adam
Dökülmüş sokaklara
Ben (düş) müşüm sokaklarda
Dizlerim kanıyor
Sokaklar uyuyor.

Bin bir gece masallarında sanki
Yaylı çalgılar dörtlüsü
Kasvetli bir Mozart çalıyor
Sağır bir çingene oynuyor
Ve bir kadın ve bir adam ağlıyor.

Amonyak kokuları biriktirmiş
Bir kadın,
Dudaklarını uzatıyor
Sesi kulağıma boşalıyor
Bir adam,
Boşalıyor geceye
Ve katran karası kusmuk dolu
Geceler,
Yorgun düşüyor.

Kireçlenmiş bir iskelettir
Onlar için zaman.
Bin yıldır peşlerinde yalnızlık
Kucaklarında kalabalıklar
Şimdi çok yalnızdır onlara uzaklar.

Üzerlerinde binlerce yıllık
Küf
Ve küf'ün cirit attığı yürekler
Ki bu yürekler
İçlerini yiyip bitiren
Kurtlarını döküverirler

Islak ekmek gibi ufalanmış
Bir kadın ve bir adam,
İçin için üşüyor
En koyu anında gecenin
Sabah oluyor....

Yahya Kemal Taş 15 Aralık 2005 /İstanbul

Yahya Kemal Taş

Biten aşklar

Ağır kırılgılığımıdır
Biten aşklar...
Bırakıp gitmeler başlar
Kan ter içinde
Sevişir seninle
Horatça yalnızlıklar
Umutlar koynunda
Uyuklar...

Pirus zaferi gibidir
Sevişmeler
Tam kazandım derken
Kaybedip giden
Zamandır
Yaşanır bilmeden
Onca hüznler

İzbe karanlıklarda
Bir başınasın artık
Hep keşkeler dolandır
Ayaklarına
Birde özlem haykırışların
Duyulur sanırsın
Duyulmaz sesin boğulursun

Yahya Kemal Taş 5/5/2005 İzmir

Yahya Kemal Taş

Biz bize kaybolduk.....

Duyulmayan çığlıklarımız yıldızlarda yankılandı
Martılar kaçıştı,ağlamaklı,hüzünlü ve buruk
Kutsal mabetlerin sunaklarında adaklarınız işte....
Zamansız mevsimlerde çıkıp gelen soluk hayaletler gibiyiz

Sabanların yırttığı kıraç toprakların acıları olduk,
Kalabalıklarda yalnızlıkların yaşandığı bir hayatın sahibiyiz şimdi
Ve sisli şehirlerin bilinmeyen sokaklarında donarak ölen çocuklarda,
Her gece, yalnız bir geceyi, düğün telaşıyla karşılayanda biziz....

İçimizde fırtınalar kopardık,kaybolan sevdalar ardından,
Yüreklerimizi ısırarak geçirdik ödünc zamanlarımızda
Gökkuşağını boynumuza saramadan bizi bizden kaçırdık
Avuçlarımızı yumruk yaptık, çıplak kral sofralarında,mahçup ve mahsun

Sırtımızda, mızrak ucunda bir yaşam taşıyoruz,dünden kalan...
Göğsümüze kesik memeleri bastırdık seğırtken ve kanlı
Oysa,hep yatmak istedik,mutlu, memelerin kadınlarıyla,
İçimizdeki bizi kaybetmeden,koyunumuzda umutlarla.....

Yahya Kemal Taş 10 mayıs 2004 Ankara

Yahya Kemal Taş

Boşuna

Ne zaman yitip giden güller gelse aklıma
Bulutları beklerim,gözlerim sisli
Ne zaman yitip giden günler gelse aklıma
Rüzgarları beklerim,yüreğim hisli
Yaşanmamışlıklar keşkedir sende kalan,
Kaç hazan mevsimi bıraktın ardında
Kavak yelleri eserken tek başına
Gelecek mi sandın beklediğin bir başına
Kaçmaların,kapkaçların,peşi sıra yalnızlığın
Yalanlarla yaşamışlığın,sevgisiz sevişmelerin
Kuytuda çökertilmiş ağız dolusu isyanların,
Köhne aşk mahzenlerinde. kaybolmuş aşkların,
Sevişmeleri izbe karanlıklara gömdün
Günahlarıyla yorulan yılları sevdin başlı başına
Gelir sandığın güzel günler bekledin,boşuna
Var saydığın sevmeleri tükettin bir başına
Ne zaman yitip giden güller gelse aklıma
Bulutları beklerim,gözlerim sisli

Yahya Kemal Taş 01.Haziran 2003 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Bu kentin üşüyen çocukları

Griler giyinmiş bir zemheri sabahında
Çocukları düşünmek,
Bir kentin çığlık çığığa
Yalnızlığında üşümek
Ve televizyon reklâmlarında
Mutlu çocuk hikâyeleri
Seyretmek
Ve yalnız çocukları düşünmek.

Hani bir kış güneşinde,
İnce bir sızı düşer ya yüreğinize
Hani yelkenlerle dolu umutlar
O kızıl iklimlerde kaybolur ya
Mavi düşler
Ve hüznü
Ve üşüyen çocuklar

Gecenin korkuyla yorulan kıyılarında
Doyasıya üşürken ve ağlarken çocuklar
Hani bir anne, gözleri mavi
İsterim
Öperek kurutsun gözyaşlarını
Kollarıyla sarsın kocaman hüznü
Hıçkırıklara dönüşmeden
Isıtılsın yüreklerini
Bitsin çığlık çığığa yalnızlıkları
Yorgun martıların
Ve çıkmaz sokakların balkonlarında
Yalnız ortancaların

Deniz yosunları, kum ve çakıl taşları
Arasında
Yıkarken ay büyük yüzünü
Bitmek bilmez hüznü
Siliyor küçük yüzünü
Bu kentin çocukları

Neden bomboş bu kentin sokakları
Neden üşüyor bu kentin çocukları
Neden ağlıyor bu kentin çocukları

Yahya Kemal Taş 10.Aralık.2005 /İstanbul

Yahya Kemal Taş

Gece

Tam içimde duruyordu gece,
Gözü bağlıydı.
Mendilini düşürmüş yıldızlar,
Islak ve kanlıydı.
Ay dede'sizdi yakamozlar,
Kıpraşıp,ağlaşıırken,
Kapımı çalıyor yalnız kalan martılar
Katran karaşı gecenin ortasıdaydım,
Bir bebek ağlıyor
Çıglıklar üstüme çullanıyor,
Bir başımayım
Gelecekti ebedi bahar,
Kaldı bir başka bahara,
Neden,
Çıplak,yalnız kaskatı bir beden
Nerden çıktı durup dururken
Bu mavi siyah kefen
Azrail saka yapıyor olmalı
Beklerken gecenin kucağında sabahı
Kucağında, gecenin kaybolan umutları
Nedir bu hüzn
Benim kendime yok yüzüm,
Ay'a geçsin diyorlardı sözüm.
Tam karşımda duruyordu gece,
Çıplak bir beden
Göğsümdeki mavi siyah bir güldü zaten

Yahya kemal Taş İstanbul 11/12/2004

Yahya Kemal Taş

Gecenin içinde bir yürek ağlıyor...

Ay ışığı; karanlığı delip geçerken
Akıp giden günler içinden
Yitik aşk öykülerim geliyor aklıma.
Avuntularını toplamakla meşgulüm,
Ağlarken gecenin içinde telaştayım
Bir başımayım yitirdiklerimle.
Irzına geçilmiş yalnızlıklarda
Gebe kalan sevdalarımın,
Doğumunu beklerken,
Ağlıyor yüreğim gecenin içinde;
Seni öptüğüm geliyor aklıma
Tutuğum ellerin,
Sıcaklığında pembeleşiyor
Yitik zaman sevdalarında yüreğim;
Kor,kül,taş oluyor.
Okşadığım saçların geliyor aklıma,
Siyah,gri ve beyaz oluyor,
Sarıyor beni kolların.
Bırakıp gitmeler varmış aklında
Rüzgar sevişirken karanlıklarda
Sevişmelerimiz düşüyor aklıma
Titreşen, loş bir ışık dolaşırken
Ay parçası bedeninde
Bir şarap kadehi senden kalan
Ve yanık yarım bir mum.
Birde biriktirdiğim ağız dolusu isyanlarım.
Aklım başımda değil.
İşte bu yüzden,
Avuntularını toplamakla meşgulüm
Ağlarken gecenin içinde telaştayım
Sevdalarım, göçük göçük,
Yıkıntılardayım birbaşıma,
Gülüşün geliyor aklıma;
Gamzelerine dokunuşum,
Ben hiç böyle olmamışım.
Sislenmemişti bu kadar gözlerim
Bu kadar uzun sürmemişti son bahar
Zemheri bu kadar yanaşmadı yüreğime
Donmamıştı dudaklarımda gülümsemeler
Ben hiç böyle olmamıştım.....

Yahya Kemal Taş 15 Kasım 2004 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Giderken

Göz bebeklerimi Sende bıraktım
Sislendiğine dayanamam gözlerimin
Ellerin yoktu yanımda beni saracak
Ruhum'sa hiç yoktu sana bıraktım..

Giderken sensiz, sessiz bakıyordu martılar,
Oysa çığlıklarını duymak isterdim,
Boş sokaklarını seyretmek değil, ruhumun
Ağız dolusu isyanını duymak isterdim.

Sana bıraktım isyanlarımı, ağlayan martıları
Yakamozları, deniz kabuklarını, haykıran vapuru
Yalıçapkınlarını, mavi geceleri, balıkçı ağlarını
Sende bıraktım kendi yalnızlıklarımı,

Yürek dolusu sevişmeleri sende bıraktım
Bakirelerin mahzun beklentisiyle,
İsisiz isyanımı sende bıraktım, yaşanacak ne varsa bende
Giderken bıraktım her şeyi sende.....

Yahya Kemal Taş 29 Eylül 2003 Adana

Yahya Kemal Taş

Gün batıyor bu şehirde

Gün batıyor
Kimsesizlik dolu bu şehirde
Esmer saatler dökülüyor şimdi göçebe hayatıma
Odamda yankılanıyor sesin
Duvarlarıma sıvanıyor kimsesizliğin

Gecenin ortasında kanı çekilmiş
Bir mavide
Üşüyor bir başına yoksul ellerim
Harmanlayıp öperken isyanlarımı en derinleşmiş yerinden
Gamzelerine gömülüyor düşlerim

Koynumda ürkek akşamlar sevişiyor sensiz
Masallar ölüyor, aç ve soluksuz bir mavide
İçimde mayın döşeli bezgin bir yalnızlık
Ve notaları iğfal edilmiş esrik bir şarkı
Şimdi dudaklarımda
Parçalanmış şizofren bir gülüş bıraktığın

Dingin bir meltem tadında
Belki bilmeyen bendim sevmeyi
Devrik bir imgeydi belki ilişkimiz devrik bir coğrafyada
Bilirim nedensiz ayrılıklar çekilecek sorgu odasına
Kaç kalibrelikti sahi! aşkımız
Bulup çıkartmam lazım
Çalınmış zamanların dehlizlerinde kaybolan
Günahkâr sevişmeleri

Şimdi gün batıyor bu şehirde sensiz
Kulaklarına kurşun dökülmüş
Ve dilsiz bir karanlık mavidir bana kalan
Esmer bir gecede uğultular
Düş(leşmiş) geberesiye aşklar sarmış gırılçıplak

Kadavra tadında şimdi payıma düşen
Sığındığım her dize sen kokuyor
Birde paylaştığım yoksulluk.....

Yahya Kemal Taş 15 Nisan 2005 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Hiç kimse olmuş bu şehri İstanbul

Bu şehir kendi çocuklarını öldürüyor iyi niyetli
kalabalık sokaklar dolusu şehri büyütüyor
yoksul, aç, çıplak çocuklar
anlatıyor onlara bu şehir bin bir gece güzelcikler dolu hikâyeleri
ve hiç kimsedir taşır çıplak silüetleri

Hiç kimse kendi olmak istemiyor bu şehirde
istemiyor kırıp döktüğü yıldızları toplamak
şakaklarında dolanan bir yalnızlıkla sevişiyor
sıkıyor memelerini iskeletlerin
gizemli kendi şehvetini kusuyor
dökülen dudaklar öperken yalnızlıkları
şararmış resim üstünde dans ediyor
boğazda yakamoz ölüleri
menopozlu bir orgazm mücadelesi
biriktirilen ve bu şehrin günlükleri
içinde dolanıyor vebalı büyüme

Hiç kimse olmuş artık bu İstanbul şehri
Ne Nazım'ın nede Yahya Kemal'in şehri

Hiçlikler kadar bir yalnızlık operasıdır
gölgesi koyu susamışlığın
ilk dindirilişinde
boynuna asılmış günahları,
çoğalan bir yalnızlık coğrafyasıdır güzellikleri
bırakılmış bir kenarda silüeti
yüz görümlüğüne özlem bir yalnızlık içerir
binlerce yıl saklandı bu esrik şehir

Gelip geçer kıvamında türkülerin yansıması
bir yürek burkulması
bu ah çekişler
bir çocuğun düş kırıntılarını toplamasına yetmez
bir yoksulluk, bir defolu şarkıdır bırakılan bize binlerce yıldır bitmez
bitmez uzun bacaklı fahişelerin koynunda sakladığı
soğuk bir yalnızlığa özlem bitmez
sokulsa da uzun boylu yalnızlıklar bitmez

Yıkanırken bu yıkıntılı şehir
fırtınaların haykırışlarında
martı gülümsemeleridir ağlayan sevdalar
yalnız başına bir kırmızı başlıklı kız
döner durur düşlemeler kendi halinde özlemler
bırakıp gitmeler,
göçülerin devriye saatine takılır
ve kuru boğazına dökülür varoşlar

Birazdan sabah olacak bir silüet kuşanacak bu şehir
seferler başlayacak
kim bilir kimi zapt etmek için vuruşacak
vuruşup zapt ettiği çocukları yalnızlığa mahkûm edecek

ve bir yalnızlık türküsünde dizeler kusacak
kusacak bir şizofren
bestelerken gaipden gelen notalarını
ve fırlatırken yarım kalmış düş sancılarını.
fallarında toplarken bir çingene
avuçlarımızda satacak kendi düşlerini

Yahya Kemal Taş 20/Mart/2006 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Hoşça kal Adana

Seni düşündüm dün sabah;
Durgun bir su gibi dolaştım
Sokaklarında.
Mis kokulu
Portakal bahçelerine uğradım,
Dolaştım beyaz örtülü tarlaları,
Nemli ve kızgındı toprakların.
Kırmızı gelincikler aradım
Geçerken Taşköprü'den,
Siyah beyazdı çakıl taşları
Seyrettim doyasıya
Sabah serinliğinde mavi Seyhan'ı.
Binmişti römork'a pamuk işçileri
Kadın erkek, çoluk çocuk
Düğüne gider gibi
Yüreğir ovasına doğru
Ferdi Tayfur söylüyordu
Ve bir kız çocuğu gülüyordu.

Abidinpaşa'nın arka sokağında
Koyun koyuna yatan evsiz ırgatların
Bekâr hanları:
Hilal Han, Tuz Hanı
Bir de Karşıyaka'daki
Hancı Garip'in Kozan Hanı

Çakmak Caddesi'nde kaybetmiştim
Çocukluğumu,
Nuri Has Pasajı'nda ararken
Pazarlar Caddesi'nde buldum
Kebapçı Mesut'ta çırağı
Temizlemekle meşguldü
Umutlarını

İlk defa öğrendim
'Yenidünya'nın meyve olduğunu
Yerli malı haftasında.
Vurulduğum ilkokul aşkıma
Sarıçam'da.
Son aşkımla Reşatbey'den
Yoktu gidecek bulvar cafeleri
Gittiğimiz sulara biracı Kilim Hasan'ın yeri.
Baraj çamlığında başladım ilk çapkınlığa
İlk hüznü orda yaşadım
Tahta masada.

Akşam seansında buluşurduk
Menderes Samancılar'la,
Kozan Çarşısı'nda
Kışlık İpek Sineması'nda.
Teşrifatçı Sabahattin cebine
İndirirken parayı

Biletsiz alırdı
Film başladıktan sonra bizi.

İlk defa halk kütüphanesinde
Rastladım Yaşar Kemal'e,
Düşünürken
Dikenlidüzü köylülerini
Ve Abdi ağanın yaptıklarını,
Henüz terlemiş bıyıklarıyla
İnce Memed yanındaydı.
Bu sıcak kentte yaşadım Orhan Kemal'i
Atatürk Parkı'ndaki
Halk evinde
Bereketli topraklar üzerinde,
Özgürlük ararken vurulmuştuk
Vurulduğumuzla kalmıştık
Kim bilir kaç özgürlük yarası uğruna.

Abidin Dino'yu gördüm
Oturmuş iskemleye
Torosların tepesinde
Kimildamadan duruyordu,
Yanında tuvali
Bedri Baykam tutuyor
Suna Kan bir keman sonatı çalıyor
O, Çukurova'ya bakıyordu
Elinde bir fırça mutluluğun resmini yapıyordu.

Bir ikinci vakti
Bebekli Kilise'nin karşı sokağında
Gördüm Muzaffer İzgü'yü
Hani hikâyelerini yüreğinde taşıyan adam,
Mestan Hamamı önünden geçerek
Sptilli Pazarı'nda bir dosta uğrayıp
Buluşacakmış
Demirtaş Ceyhun'la
Kuruköprü'de, Yüksek Kahve'de
Bir kahve molası verirken hayata

Güvercinler havalanırken
Umutlarımın üzerinden
Umut'la beklerdim
Adana-Mersin trenini garda.
İzliyorlardı insanları merakla
Ali Özgentürk,Barış Manço,Aytaç Arman yanı başımda
İstasyon meydanında
Döndükçe sabah geceye
Rastladım,
"Umut"u çekerken sessizce
At arabasıyla Yılmaz Güney'e

Tepebağ'da evinin bahçesinde

Arkasına yaslanmış gazetesini okurken
Selamlaştık bir Pazar sabah Ali Şen ile
Hasretle bekliyordu yudumlarık kahvesini
Uzun zamandır göremediği Şener Şen'i

Bir gece Bakırcılar Çarşısı'ndan
Zil zurna sarhoş çıkıp
İnönü Parkı'nda rastladım
Asfalt Rıza'ya,
Marmara Pavyon'dan geliyormuş
Çekmiş kafayı
Sabahın saat üçünde.
Çakırkeyif bir çorba içimiydi sohbetimiz
Paçacı Zeki'de
Ezan sesi bir yandan, sarhoşluk bir yandan
Çingene bir çalgıcının parmakları çalırken
"Adana'nın yolları taştan
Sen çıkardın beni beni baştan"

Sabahın bir vaktinde karşılaştım
Fatih Terim'le
Çınarlı mahallesinde
Kucağında futbol topu
Onu seyrediyordu pencereden Nurhan Damcıoğlu
Milli mensucat sahasına doğru
İdmana gidiyordu

Güzel şehrimin
Sıtmasına tutuldum, sevdasına vuruldum.
Ne aşklar yaşadık sıcacık kucağında
Ne yaşanmışlıklar gördük sıcak koynunda
Eski barajın kanal boylarında.
Daha dün yaşarken kollarında
Şimdi annemizin
Türkülerini söylüyor
Haluk Levent
Güneşli'de Karataş yolunda
"Çemberimde gül oya
Gülmedim doya doya"

Hoşça kal güzel şehrim hoşça kal
Mümtaz Seyinç hoşça kal
Yıldızlar çağırıyor seni ve yollar
Görülecek hesabınız var.
Kulağımda sensizliğin sesi "burada kal"
Ellerimden tut ne olur,
Yüreğim kor
Sende bırakmak umutları ne zor.
Sokakların yorgun, evlerin yorgun
Ve sen yorgun
Hoşça kal Adana'm hoşça kal
Bana bir portakal çiçeği gönder

Ya da bir pamuk dal.

Yahya Kemal Taş 31.Aralık 2005/Adana

Yahya Kemal Taş

İflah olmaz aşklar

Güzel mi güzel
Yaz mevsimleri
Kızıl gün batımları
Dolunay vakitleri
Ve ışıklı sabahlar
Uğruna
Avare yaşanmış
Onca hayatlar
Yalnız ve başına buyruk
İflah olmaz aşklar

Son vuruşları
Belirsiz
Karanlık ve karışık
İçinde dolaşırken gelgitlerin,
Bitmez serüvenlerin ortasında
Ruhlar aldatılırken
Geceler boyu,
Nice yataklar ıslanırken
Ve yanıp kül olurken
Şehvetin ateşiyle
Bir kez bile sevgiliyi
Doyasıya öpememek
Tutamamak avuç içlerini

Çoktan terk edildi
Vapurlar,
Çürümüş yeşil iskele.
Yosun tutmuş tuzlu mavilikler
Sisli gün batımları
Puslu sabahlar
Sararmış dudaklarda
Derin ve acı "son" sigara
Yürek heybelerinde umutlar
Ve mülteci yalnızlıklar
Kalakaldık işte ortasında hayatın bir başına
Besbelli ki, bu 'son' buluşma

Yahya kemal taş/25.Temmuz.2004/İstanbul

Yahya Kemal Taş

İşkence

Bin sene sürdü
Prometheus'un işkenceleri
Birde Aşk'ın işkenceleri
Bitti sanırsın
Bu gece
Çoğalır
Eski haline gelir
Her gece

Yahya Kemal Taş 08.eylul 2004 Ankara

Yahya Kemal Taş

Kara Sahne....

Bir dirgenin çatal ağzında savurdular hayatlarımızı,
Düştük ortasına; kara sahnenin figüranları olduk
Bir hayat başladı,ışıkta korkan yarasarlar gibi
Seyircilerimiz aslında oyuncularımızdı bizim.

Çürük dişli,paslı ağızlarda geçiyor yaşamlarımız,
Zavallılığın dipsiz boşluğunda,bakışlarımız korkak,
Ve sevişmelerimiz paylaşılamayan bedenlerde cansız
Ruhlarımızda kara bir delik,sevgisiz ve puslu

İçinden yol geçen sonsuz bir sahnede yürüyor gibiyiz
Hep sahip olamadıklarımızı düşleriz,emeksiz...
Severken parçalamayı öğrendik, yüreklerini sevdiklerimizin
Çünkü serseri bir mermi olduk,hedefsiz ve vefasız

Sattık; dilimizi türkülerimizi, sevda yüklü yüreklerimizi,
Sevinçlerimizi,tatlı hüznümüzü, o ağacın altındaki aşklarımızı
Tutkularımızı,bir kısrağ gibi sevdiğimiz damızlık küçük kadınlarımızı,
Beş paraya sattık,gezgin ve bezgin eskici çingene arabalarına

Oysa bizim düşlerimiz vardı, çocuk bahçesi yüreklerimiz
Bizim sokaklarımız vardı,elimize taş alıp fırlattığımız
Kabuklu yaralarımız vardı dizlerimizde,tatlı kaşıntılarıyla
Yıldızlarımız vardı ulaşmak için,gizli sevişmelerimize

Birgün çıka geldi yıkım ekipleri,dozerleriyle,sinsice,ellerin elinde,
Düşlerimizi,avlusunda oynadığımız çocuk bahçesi yüreklerimizi,
Umutlarımızı,insafsızca bir kırılmaya, yıkmaya bıraktılar.
İşbirlikçilerin ziftli dilleriyle,hainlikleriyle,bezirganlıklarıyla..

Ürkek, masum,bakirelerin umutlarını çaldılar,ödünç aldığımız
İslak köpek ölüsü gibi iğrenç arzulara, gebe bıraktılar sesizce
Uçparaya sattılar,bildik köşelerde,yaşamadıklarımızı.
Kirli tırnaklarını geçirip kanattılar yüreklerimizin sevdalarını.....

Yahya Kemal Taş 03.Şubat 2001 Adana

Yahya Kemal Taş

Karbon monoksit yağıyor

Ajanslarda haberler, kar geliyor
Ülkemin orta yerine
Karbon monoksit yağıyor
Reyting savaşları başlamış televizyonlarda
Sponsorlar kol geziyor
Borsa yükseliyor,
Borsa simsarı
Kar satışları başlar diyor

Varoşlarda dört küçük kardeş ölüyor
Ülkemin orta yerine
Karbon monoksit yağıyor
Remziye, Mehmet, Gülsüm, Canan
Dört kardeş
Koyunlarında umutları
Sokulurken birbirlerine habersizce
Karanlıkta hain bir pusu kurmuş
Karbon monoksit sesizce
Ölümü nerden bilsinler
Nerden bilsin
Ölüme uğurlayan anneleri
Bir inşaattaydı evleri
Bir tas çorbaydı uyumadan içtikleri
Veda ederken
Ülkeme
Karbon monoksit yağıyordu

Hiç televizyon izlemedik anne
Sponsor bulamadık diye kendimize
Hiç reyting'imiz olmadı anne
Karbon monoksit yağarken ülkemize
Ağlama ne olur
Biz bir daha üşümeyiz anne

Karbon monoksitten değil
Vuruşarak hayatla, kahramanca
Ölmek isterdik anne

Yahya Kemal Taş 21.Ocak 2005/Adana

Gaziantep'te, sobadan sızan karbon monoksit gazından zehirlenen 4 kardeş, öldü

Yahya Kemal Taş

Kim bilir

Daha kaç zaman geçecek,
Puslu romantizme gebe
Mekansız kalacak sevdalar.
Hazan mevsimleri,kavak yelleri
Kim yaşayacak kim bilir.
Sevdalar çıkagelir ansızın
Bahar mevsimlerinde
Sonra başlar,
Hüzzam bir şarkı dudaklarda
Kimin bestesi kimbilir
Kim yaşıyor benim gibi kimbilir
Ve yaşanacak sevdalar.....
Hüzünlü aşklarla hatırlanacak
Yetineceğiz el sallayarak
Giden sevgiliye
Bakakalacağız keşkelerimizle
Gömerek yüreğimize sevdalarımızı
Özlem duyarak sevgiliye.....

Yahya Kemal Taş 17.Mart 2003 Adana

Yahya Kemal Taş

Kimi zaman

Masum Çocuktuk,kimi zaman.
Kimi zaman, hayallerimizle büyüdük.
Sevinçliydik, kimi zaman.
Kimi zaman,mahzunduk yüreklerde.
Sevdalarımız da oldu, kimi zaman.
Kimi zaman,katlanmıştı aşklarımız,
Karşılıksızdı,kimi zaman.
Kimi zaman,avuntularda gezindik.
Boş vermiştik,kimi zaman.
Kimi zamanlar da hatırlandık,
Çoğaldık özlemlerde,kimi zaman.
Kimi zaman,emanetti gözyaşlarımız,
Emanet omuzlarda,kimi zaman.
Kimi zaman, hırçındık,
Ele geçirilmez,kimi zaman.
Kimi zaman,kocamanlaştık,
İfadesizleştik, kimi zaman.
Kimi zaman maskesiz,
Çok yüzlüydük,kimi zaman.
Kimi zaman,mükemmeldik,
Sahte kahramanlardık,kimi zaman.
Kimi zaman,aldattık
Sahiplendiklerimizi,kimi zaman
Zevk çaldık,kimi zaman.
Kimi zaman,masumdu günahlarımız.....
Kimi zaman,kimi zaman...

Yahya Kemal Taş 21.0cak 2003 İzmir

Yahya Kemal Taş

Köşe Başı Gölgeleleri

Dağılmış sonsuz boşlukta geçmiş zaman tanecikleri
Çıkıp gelmeyen, yitip giden zamanların sislerinde
Kaybolan hayallerim; uzak, kopuk, hareli
Kaç zaman oldu gelmedi, köşe başı gölgeleleri

Aklımda sevdalarım, yarını taşıdım yüreğimde
Mutluluk resimleri düşler, sıcak avuç içlerimde
Yediğim vurgun gelir aklıma, apansız ve gri
İrkilirim, içimdedir karabasanlar, gölgeleleriyle birlikte

Geçer içimden, sonsuza uzanan yolda ıssız ve sakin
Yürümeliydik birlikte sarı ve sıcak içine hayatın
Öpmeliydim avuç içlerini sevgi yumaklarıyla lakin
Bitmek bilmez yollar sıralıdır bıçak sırtında çirkin

Yitik yıldızlar gibiyim koyu karanlıklarda yalnız
Bırakıp gitmeler koymuştur, bedenim yorgun
Taşır, yakışan acı aşk izlerinin her zerresini
Dağılmış sonsuz boşlukta geçmiş zaman tanecikleri

Ah köşe başı gölgelelim..ben hep beklerim hep beklerim
Dağılmış sonsuz boşlukta geçmiş zaman taneciklerim
Bilirim toplayamam, yaptığım yumruktur ellerim
Kaç zaman oldu gelmedi köşe başı gölgelelim

Yahya Kemal Taş 09.mayıs 2001 Adana

Yahya Kemal Taş

Mehtap'ta

Kâğıttan kayıklara bindirdim
Yalnızlığımı,
Limansız, meçhul kıyılardı
Gittiği
Yıldızlar seyrederken ardından
Çıplak, siyah bir gecedir zaman
Mehtap yalnız başına
Akrep sevişmek istiyor
Yelkovan bir başına

14 Ocak 2006/Karataş/Adana

Y.Kemal Taş

Yahya Kemal Taş

Onlar/Savaş Çocukları

Gölgelerin
Duyulmayan çığlıkları
Sonsuz boşlukta
Çarparken yıldızlara
Nereye baksan onlar
Savaşın;
Yetim bıraktığı çocuklar
Savaşın çocukları
Yurt bilirlerdi
Oyun bahçelerini
Yanmış,yıkılmış
İşgal altında salıncaklar
Esir olmuş uçurtmalar
Kovanlar,bombalar,
Şimdi sokaklar
Şarapnel sektiriyor
Umutlarına
Atları çoktan öldü
Öksüz kaldı karıncalar
Dönüyor artık ona ait
Dönme dolaplar
Yabancı onlara
Dönen başka dolaplar
Düşleri çalınmış
Şabah olmadan
Ölüyor çocuklar

“Savaşlar, çocukları öldürmeye son hızıyla devam ediyor”

Yahya Kemal Taş 01.mayıs 2005 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Rüyalarına götür beni

Silik bir ezginin
Mısralarına gizlendim,
Yeşil deniz fenerlerinde
Düş mahkumuyum
Yaşlı kadırgalarda
Mor okyanusların
Kayıp limanlarındayım.
Rıhtımları,
Küf lü, izbe
Şarap mahsenlerinde
Ekşi kokan tenim
Karıştı
Yaşlı fahişelerin tenine.
Şarap sunaklarında
Mavi korsanların
Yarım kalan
Zafer sarhoşluğu
Kutsadı bedenimi,
Kötü kalpli balıkçıların
Ağlarına bıraktılar
İnsafsızca,
Kanatılan yaralarımı
Bastım kaybolan umutlarımı.
Rüyalarına götür beni
Bir gecelik aşkların
Dipsiz kuyu iniltilerinde
Zevk çalarken yarasalar
Çatal dilli ejderhalar
Yırtsın sisli gözlerini
Pegasusların,
Peşlerinde binlerce korku
Bırakarak
Aşka gebe sevgilerin
Kıyılarına vururken
Yakamoz ölüleri
Sahte ağıtlar yaksın
Taş yürekli cennet zebanileri
Beni rüyalarına götür
Gökkuşağı süslesin
Düşlerimi.....

Yahya Kemal Taş 24.nisan 2005 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Sararmış resim

Hani, siyah, beyazdı resimler
Hani, çalardı gramofonda şarkılar
Buluğ çağında oynarken düşlerimizle
Biz çoğalırdık seninle
Genç; delikanlı, çocuktuk
Sevdanın diline,
Umutlar azı dişine
Düşmeden önce.

Dökülmemişti hikâyelerimiz
Döşenmemişti mayınlar yüreğimize
Sorulmamıştı daha ihanetin bedeli
Ve hep yarın vardı düşlerimizde.

Ağzımızda, çektik mermilerin pimini
Ve kopardık içimizdeki uçurtmanın ipini
Toplarken boş kovanlarını yaşamın
Ortasındayız artık kavganın

Sapsarı oldu yüzler
Yok, artık sakın kentler
Zorba sokaklarda kayıp adresler
Kapımızdan geçmiyor sevda yüklü türküler.

Umutla beslenirken
Bıçak sırtında yaşamlar
Umutları emiyor gözü dönmüş yarasalar
Tika basa dolu kuduz leşi zindanlar

Bin parçaya bölünmüş aydınlık,
Ve bölük pörçük yalnızlık
Renkli notalarıyla şarkılar ezik
Bak her yer talan,
Kurduk bir yaşam hepten yalan
Sararmış bir resim bize kalan

Yahya kemal taş 23 ekim 2005 Adana

Yahya Kemal Taş

Savaşlar ve çocuklar

Kurşunlanmış serçeler düşüyor toprağa
Kanatları kanatılmış
Bir ana ağlamakta Kızıl kıyamettir gözleri
Yutulmuş acıların yalnız sessizliğidir onda kalan
Yitirilmiş, söndürülmüş yıldızlar
Sönmüş bir mum eriyikliğinde
Bir serçenin kanatılmış kanatlarında çırpınan düşler

Bombalar yağıyor mor bir yağmur ıslaklığında
Ve taş kesilmiş karanlık
Yuvarlanırken sokaklarda düşen, sıska bacaklar yorgun
Şevinç umutları biriktiren yürekler
Üşümez
Bir serçenin kanatılan kanatları altında ezilmiş düşler

Yalnız ve karşılıksız bir sevda yakmadı yüreklerini
Henüz sevişmediler yeniyetme bakışları ürkek
Ergenlik tadındaydı gülüşleri
Sıkılmadı aynada daha sivilceleri
Sıcak somun taşımadılar annelerinin sofralarına
Ve çözemediler daha bombaların fiziksel formülünü

Çocuklar
Dünyanın çocukları
Dünyanın umutları, öldürülüyor tanrının çocukları
Her sabah bir yerinden vurulan düşlerine
Şimdi ölümün gölgesi vuruyor
Vuruyor savaş
Tanrıların gölgesinde çocukları

Yahya Kemal Taş 15 /Kasım/ 2005 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Sensiz Sessiz İstanbul

Bilirim hala aklında
Haydarpasha /Karaköy vapurunda
Buluşurduk تنها güvertesinde
Geçirebilmek için el ele
Zemherinin sabahı
Yangınlardaydık ikimiz
Olurdu aşk şarabı
Şekeri tabağında erimiş
Karbonatlı vapor çayı..

Bilirsin,
Şahil boylarında erguvanları
İzlerdik beraber avdan
Dönen balıkçıları
Hatırlıyormusun
Soğan ekmek bereketini
Birde galatada
Balık ekmek muhabbetini
Gülhane'de şenlikleri
Kaçak/kaçamak öpüşmeleri
Kurduğumuz hayalleri
Hiç aklından geçermi
Sultanahmet köftecisi
Sorar bana yok yazarken seni.

Hatırlarmısın,
Yağmur ıslatırdı
Çengelköyde akşamı
Annesi çağırıp dururdu
Camdan bakan arapkızı
Ah sensiz üsküdar ah
Avlusunda gezer kuşlar
Besler onları sultan mihrimah
Yarenlik eder bana
Yalnız gezen martılar

Harem'deyim şimdi
Sensiz akşam erken indi
Bilsen ne güzel görünüyor
Aşık olduğum İstanbul silüeti....
Hep aklımda kaldı izi
Yüreğimde ince sızı
Sensiz sessiz ağlamadan
Gelsen ne çıkar
Helvacının
Oyun bozan kızı.....

Yahya Kemal Taş 01.mayıs 2005 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Sevmek mutsuzluk olmadan

Gün gelir,
Sevmek, mutsuzluk olur
Ayrılığa dayanamaz
Gelincikler
Lafazan sevgilere
Körpe sevgileri yalnız
Bırakmadan
Yaşanmalı
O gün gelmeden
Sonsuz zamanda
rüzgarla sevişirken
Yapraklar
Tutmalı sevgilinin elini
Usulca
Çekmeli ay ışığını
Saten yıldızların altına
Dalmalı
Mavi/ Siyahın içine
Ferhat/Şirin tadında
Sevişmeli
Pembeleşmeli
Her dokunuşunda
Narin, kadife teni
Dayanılmaz hafiflikte
Bakmalı gözlerine
Çamzelerinden
Öpmeli
Nemli dudak kenarları
Titremeli
ikircikli zamanlarda
Tamamlanan
Son parçacığı
Olmalı
Sevda Yap/boz'larının
Yürümeli,birlikte
Yüreğini yüreğine
Asmalı

.....
Sevmek mutsuzluk
Olmadan

Yahya Kemal Taş 18/mayıs/2005

Yahya Kemal Taş

Tende bırakılmış bir (düş) tür yalnızlıklar

Kaç yontulmuş geceler taşınır gölgelere
Uykusuz
Ateşin koynunda uyurgezer düşler
Ve dalgaların titrek beyaz köpüklerinden peydahlanır
Çıplak tenli Afrodite silüeti
Azgın sularda dilimlenmiş ve
Köle limanlarında satılan körpe tenlerin hafifliğinde
Aşklar
Yontulmuş gecelerde, tende bırakılan bir düştür yalnızlıklar

Yanan sıcak ten'e (düş) er
Dolu ıslaklığında erir
Ve dökülür
Sıcığına arzu dolu ırmaklar
Minotaurus gibi soluklanırken iç çekişlerim
Üstüme çullanır sarhoşluk
Bir damla ter olur yuvarlanırım
Sarsılırken uçurumların

Kopan fırtınanın hoyratlığı kumsala vuran
Tek gözlü kara korsanların
Ter ve amonyak kokan yarım kalmış
Yorgun sevimlileridir bende
Diğer yarım fırlatılmış
Ay ışığı çarpan
Kadırga güvertesine
Çıplak ve yorgun
Mavi ve karanlık bir tebessüm
Yasemin kokulu ıslak dudaklar
Isırır yakamozları
Kanarken faili meçhul düşlerde bir yalnızlık
Ve bir ihtilal sessizliğinde denizkızı kusar özgürlüğünü
Bu yalnızlık kovalar beni
Birde yaşadıklarım seni

Vurdumduymaz bir hazandır korkuluksuz uçurumlarda
Tek kanatlı sıcak bir umuttur tenin düşen avuçlarıma
Bilmem kaç karadır şimdi gözlerin
Durgunluğa gömülen

"Ben özgürüm kendi düşlerimi satarım"
Tarihe geçmeyen bir nottur terk edilmiş ağlar
Tende bırakılmış bir (düş) tür yalnızlıklar

Yahya Kemal Taş 17 Mart 2006 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Tenhalardadır yüreğim

Dolanırken yalnızlığım
Gün batımlarında
Hüzün yüklü bulutlar taşıyım
Güneşe; gece sahil boylarında
Erguvanlar okşarken ümitlerimi
Hasrettir bana gökkuşağının
Hüzünlü akşam sevişmeleri
Bir ben birde ateşböcekleri.
Peşisıra sükün eder yitik aşklar
Sonsuz boşlukta yelkovanlar
Ardımdadır amansız ayrılıklar
Tenhalardadır yüreğim
Terketti beni artık düşlerim
Başlıyor seher üşümelerim
Mavi siyah tenhalardadır yüreğim...

Yahya Kemal Taş 18/02/2005 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Tenhaydı daha vakitler

Tenhaydı vakitler
Öldüğünde,
Söylememişti daha
Düşlerinde,
Şevda türküsü,
İçindeydi hep
Gök gürültüsü
Yağacaktı yağamadı.
Sarı ve sıcaktı
Pamuk tarlaları,
Çukurovada
Uzun olur
Yaz akşamları,
7 kardeşin ortancası
Olmuş çocukken
Malta humması
Bir elinde tabakası
Toplarken çuvala
Ağzında paramparca
Umutları
Karabahtının
Yoktu tartarken darası
Biriktirdiği ekmek parası
Ne zaman iyileşecek
Diye düşündü
Bu yaşam kavgası
Hadi durma işimiz çoktur
Düşsüz yaşamak zordur
Hem yarsız
Hem sıcak
Öylesine bir kaçamak
Görmezse elci
Hayal kuracak,
Küçük bir ırmak
Kenarında
Yeşil bir ağaç,
Yeşil dal üstünde
Uyumak.
İstiyordu
Dolu dolu yaşamak
Bulmak karşısında onu
Yeşil,mavi ve serin
Çekti bir nefes derin
Ama.
Karşıladı üçbaşı köpek
Cehennem kapısında onu
Hem yarsız
Hem sıcak
Yaptı ölesiye bir kaçamak

Yahya Kemal Taş 01.Mayıs 2005 Adana

Yahya Kemal Taş

Uğurlanmış sevdalara özlem

Hoyrat yüklü saatlerdi
Yüreğime yüklenen,
Bilmediğim giden zamandı
En derinde sakladığım
Hüzünlüydü sırlarım
Bir uzansam yakalarım sanmıştım
Saçlarında,
Başka diyarların kıyılarını
Şimdi, böyle çaresiz ve bağlı,
Ardında ikircikli bir yürek
Ne sevdalar uğurladı bu yürek

Bitmemiş resimler,
Yontulmamış heykellerdi
Böyle ardında bıraktığım
Şakağıma dayarken kendimi
Gökteki yıldız,
Tarladaki ekin.
Benim olmalıydı benim

Akşamcı ağlaşmaları başlar
Gün batımında
Şarkılar çalar, şimdi geceler uzar
Tan yeri ağarır saçlarında
Kıvrak ince belli şarap tadında
Kayan yıldız,
Düşen yaprak,
Benim olmalıydı benim

Bitmez uğurlanan
Sevdaların özlemi
Kaç yangın gördü bu yürek
Kaç zemheri
Ah... O gün, dercesine yaşanan
Şimdi içimde kara teselli
Ne sevdalar eskidi umursamadan
Ne aşklar tükendi saçlarımda
Hiç biri yaşanmadı mısraların dışında

Yahya Kemal Taş 12.Aralık 2005/Adana

Yahya Kemal Taş

Umutlara gebedir şafaklar

Karanlık çökünce sakinleşirim
Alırım koynuma ödünç sevinçlerimi
Asarım rüyama gün batımlarını
Bekler umutlara gebe şafak türkülerini
Söylerim ağarmaya başlar yüreğim
Yetimhane çocukları gibiyim,
Sokuldukça ısınır yüreğim
Sıyrılıyorum uykumdan bir başıma
Güneş güler,deniz güler
Yakamozlar öksüz kalır

Yahya Kemal Taş 02.ekim 2005 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Üşüyorum

Uzak fısıltılar duyuyorum
Sana dair ne varsa
Sesin, hasretin
Bir de bulut kümesi gözlerin,
Sırılsıklam hüzünlerde yüreğin
Dolanıyor her gece
Yalnızlığımı sensizliğin.
Uzak fısıltılar duyuyorum
Sana dair ne varsa
Kapaklanınca geceye
Yüreğime hazan düşüyor
Üşüyorum
Yıldızlarda üşüyor
Bilirim ellerinde üşüyor
Uzak fısıltılar duyuyorum
Sana dair ne varsa
Sayarken; sensiz yitirdiğim günleri
Seversin bilirim kırmızı gonca gülleri
Bilirim istemezsin
Yüzüme düşen hüzünlü gölgeleri
Uzak fısıltılar duyuyorum
Sana dair ne varsa
Bir kağıdı yavaşlığında
Ölüyorum
Buğulanırken nefesim
Bir sis bir de kara bulut korkusu,
Birde sıcak ekmek kokusu...
.....Ve ıslak toprak kokusu..
Uzak fısıltılar duyuyorum
Sana dair ne varsa
Seviyorum.....

Sevgili eşim Şengül'e

Yahya Kemal Taş 10.aralık 2004 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Ve Kaldı geride yıllar

Biten aşklar sevdik
Düş kırıklıklarıyla ağlayan,
Kayıp şehirler yaşadık yüreksiz
Yitirdiğimiz kendimizdi aslında
Dolanır durur avuçlarımızda
Arkada bıraktığımız
Sarmaşdolaş anılarımız sessiz.
Şimdi bir dokunsalar,
Bin parçaya ayrılacak gibiyiz.
Bildiğimiz bir yerler yok şimdi,
Bilmediğimiz yaşamlarda kaygılar
Ve kaldı geride onbinlerce yıllar
Ve bütün çocukluğumuz bir kutuya sığar
Bir sisli zaman perdesi oda paslı.
Bizim çocukluk sokaklarımız yaslı
Fırlatıp sektirdiğimiz taşlar
Devirdiğimiz çamlar
Kırıp döktüğümüz canlar
Ve kaldı geride artık bu yaşlı yıllar

Yahya Kemal Taş 30/03/2005-İstanbul

Yahya Kemal Taş

Ve Yalnız Ve Umutla

Sarı birgünün mavi ıslaklığında
ve Sıcak
Nasır tutmuş yüreğim avuçlarımda
ve Yumşak
Yalnızlıklarım beklerken
ve Çılgılık
İçimde çıplak bir çocuk
ve yalnız
Irmaklar kurumadan yataklarında
ve Yorgun
Göz yaşlarıyla denize özlem kuşaklaşmalar
ve buruk
Yalnızlıklarım beklerken
ve isyanla
Kasımpatıları sarı ve solgun
ve yalnız
Dalgaların çılglığında ve hırçın
ve beyaz
Yalnızlıklarım beklerken
ve umutla

Yahya Kemal Taş 20.Ağustos.2004

Yahya Kemal Taş

Yalnızlığım

Küçüktü yüreğim sevdiğim zaman
Tomurcukları haz verdiğinde kopardım
Kendi bencilliğimle,
İsyan şarkılarıyla sessizliği boğazladığımda
Büyümeye başladığını hissetim sevdamın
Sonra bir yerde unuttuğumu unuttum hayatı
Sarsarak hatırlattı büyüdüğünü yürek ağrılarım
Bedenim yorgun ve ağır,
Islak kaldırım diplerinde yalnızlığımı anladım
Bir çocuk geçiti yanımdan
Annesi farketmedi yalnızlığımı
Bir kedi miyavladı
Yağmur damlaları arasında
Kent in sessizliğini yırtıyor siren sesleri
Umutlar yok olmak üzere
Belki İyi haber umutlarıyla
İsyan başlıyor başlayacak doğacak güne
Belki bastırılır isyan doğarsa güneş
Küçüktü büyüdü sevdam yalnızlığım da
Büyüdü yalnızlıklarım da

Yahya Kemal Taş 25.Temmuz 2004

Yahya Kemal Taş

Yıllar sonra

Yıllar sonra seveceğim
Gelmezdi aklıma
Gelmezdi seni seveceğim,
Sevgiyi unutmuştum ben
Unuttuğun yerde kır çiçeklerini
Solmuştur kim bilir
Kaç sevgili unuttu sevgiyi
Unuttuğu yerde kızıl gülleri
Açtı mı bilmem görmedim bir daha
Bir ömür geçti
Bin yıllarca
Başka kentler ve sokaklar
Kaç kuşak bastı ayak izlerine aşkların
Ellerinde sevgi meşaleleri ne adına
Cevabı yok sevgilim
Kimse bilmez yalnızlıklarda
Kan çiçeklerinin açtığı yürekleri
Ama sevgilim
Yıllar sonra seveceğim yine
Aşk sokaklarında umudu
Umutlanmak için
Umut zindanlarında
Umutlanmak,Umutlanmak
Yürümek dik ve mağrur,
Aşk şarkılarıyla Yüreklenmek
Sevgili bekler saçlarında yıldızlarıyla
Bana sevmek düşer
Kavga ve özgürlük
Kuruyan gül dallarında tomurcuk
Umut dediğin şey
Bana yeşertmek düşer
Kavgası özgürlüğün
Sevmek düşer hatalarında yalnızlığın
Çakılıp kaldığın
Ağzımda paramparça umutlarım
Derin bir nefes ciğerlerimde.
Rahatlamak bana göre değil
Sevda düşünce aklıma
Yeniden başlayacak kavgam
Aynı umutlara sevmek
Kaldırabilmek ağırlığımca aşkların özgürlüğünü
Yıldızları yakalamak yeni baştan
Sevgilim
En son umutlar ölürmüş

Yahya Kemal Taş 30 Mayıs 2004 İstanbul

Yahya Kemal Taş

Yoksun

Derin maviliğın,akşamlarında hüzün
Sabah maviliğinde sevinç
Yalnızlığım bir kuş kanadında özgür
Gecenin koynunda çırpınan yüreğim
Sırlı sıkılam arzu dolu bedenim.....
Sen Yoksun
Sevda türkülerine inat yokluğunda dizelerin
Şehir uykuya dalarken katran karası gözlerin
Şimdi hangi bedende usulca dolaşıyor ellerin
Deniz kabuklarını toplarken yüreğimin
Sırlı sıkılam seni bekliyor bedenim.....
Sen Yoksun
Yaşıyordum başımı sen okşarken anlıyormusun
Göğsünde yediveren gülleri açarken sevdamin
Kaç gece bekledim düşerken avuç içlerini,
Paslanmış köhne yalnızlığımın duvar diplerinde
Kaç gece.....

Derin maviliklerinde akşamların., Sen yoksun....

Yahya Kemal Taş 10.Mayıs 2004 İstanbul

Yahya Kemal Taş